

C. S. Hansen: Ja, jeg maa ogsaa tillade mig, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), at erklære mig for, at jeg stemmer for dette Forslag. Jeg finder ikke, at der ligger en tilstrækkelig Garantie for Parterne, hverken for Godseierne eller for de Andre, naar der kun bliver 2 Boldsgiftsmænd, og Formanden vil da faae for megen Overyægt ved det endelige Resultats Afgjorelse. Forøvrigt maa jeg ogsaa indrømme, at jeg har fundet mig smerteligt berørt paa Grund af Afslutningen (Latter), især da flere vigtige Forslag ikke have kunnet blive motive-rede af dem, som have stillet dem.

Schack: Jeg maa formodentlig lægge mindre Vægt paa mine Ord end de to sidste ærede Talere, da jeg har været saa langt fra at finde mig „smertelig berørt“ ved de Afslutningslister, som have betaget os Ordet, at jeg tværtimod takker den ærede Rigsdagsmand, som med saamegen Nidkærlighed i denne Retning gjør sig fortjent af Thinget (Hør! Hør!), og jeg haaber, at han fremdeles vil vedblive sin gavnlige og frugtbarende Virksomhed.

Jespersen: Tor jeg spørge, om det ikke er om § 3 alene, at her er Tale?

J. M. Hansen: Jeg ønsker at vende tilbage til en alvorlig Discussion om den Sag, der foreligger os. Forrige Gang, jeg talte, havde jeg ikke lagt Mærke til, at det optagne Indstillingspunkt under Nr. 17 gav mig Ret til at tale om Spørgsmaalet, om Afsløsnings-commissionerne skulde bestaae af 2 eller 4 Medlemmer. Jeg afholdt mig dengang derfra, men, da jeg seer, at det lader sig forene med god Orden, har jeg igjen tilladt mig at tage Ordet. Jeg beder, at man ved Undersøgelsen af det Spørgsmaal, om det er bedre, at der er 4 end 2 Medlemmer i Afsløsningscommissionen, vil tilfidesætte det Hensyn, om man nærer en større eller mindre Tillid til Formandsvalgene end til de af Sogneforstanderskaberne Udseete, jeg beder, at man vil sætte dette Hensyn til Side og tillade mig at forklare, hvorfor vi troe, at selv de, der nære en større Tillid til disse forskjellige Udnevelser end vi, ville kunne give os Ret i, at det var en Forbedring, at Commissionen kom til at bestaae af 4. Man vil dog ligefrem, troer jeg, indrømme, at, naar

enhver Part kun vælger een, saa maae disse to staae hinanden temmelig modsat; jeg indrømmer, de ville maafee ikke staae hinanden fuldkommen skarpt eller fjendtligt imod, thi den Maaede, hvorpaa de blive udpegede, den Kreds, hvortil Valgene af dem er indskrænket, vil gjøre, at maafee ingen af Parterne tilfulde mellem dem vil kunne finde Mænd, som ville udtale reent og fuldt vedkommende Parts Mening. Men, naar disse Mænd dog staae bestemt mod hinanden, saa er det dog efter min Mening aabenbart, at vedkommende Formand har hele Sagens Afgjorelse ene i sin Haand; hvilken af Parterne han gaar til eller nærmer sig til, den Part vil vinde; Sagens Afgjorelse vil komme i den Parts Haand. Det forekommer mig at være aldeles klart. Naar man har meent, at det skulde kunne fremme frivillige Foreninger, saa troer jeg, at det Modsatte vil være Tilfældet, jeg troer, at vedkommende Mænd, der er valgt af den ene Part, vilde, naar han i en saadan Commission staaer ene, om han ogsaa for sit eget personlige Vedkommende kunde være ønske om at nærme sig til den anden Part, dog i de fleste Tilfælde ikke troe at kunne gjøre det, eller kunne forsvare det for den Part, af hvem han er valgt. Altsaa, uagtet man maa være enig om, at Formanden som Formand, maa have og vil faae en stor Indflydelse paa Afgjorelsen af Sagen, saa maa man dog paa den anden Side ville, at de vedkommende Afsløsningsmænd skulde have nogen Indflydelse paa Afgjorelsen, og det troer jeg ikke, man kan skaffe tilveie, naar man ikke sætter 2 fra hver Side ind. Jeg troer nemlig, at den, vedkommende Parter, hver for sig, vælge frit, vil være den, som vil udtale vedkommende Parts egen Mening om Sagen, de to Andre, som vælges blandt de Udpegede, ville være noget mere modererende, og disse 4, staaende mod hverandre, forekommer det mig, ville langt lettere kunne formaae Parterne til en mundtlig Overenskomst; thi da staaer paa enhver Parts Side ikke een, men to, hvoraf enhver især, ligeoverfor den Part, som har valgt ham, kan støtte sig til den Anden, kan sige: „det er ikke mig alene, men det er ogsaa den Anden, som du har valgt, der finder det kloge og retteste, at du slutter dig til det, der er foreslaaet, for